

Artist statement. Maria Cosmes

Un rasgo fundamental de mi trabajo es la búsqueda y apropiación de un espacio y un tiempo propios, que al mismo tiempo son también de otros, ajenos; mediante una manipulación simbólica que dota de sentido a este espacio y este tiempo, que a la vez son producto de esta manipulación. Dentro de un mundo que nos enajena los espacios sociales y públicos y nos confina en espacios de soledad física y social, utilizo lo que llamo "materiales culturales", ya sean objetos o ideas con su propia carga simbólica heredada, torsionándolos para transformarlos en símbolos propios que intento compartir con los otros. Para dar sentido es necesaria la presencia del accionador, por eso considero que la acción no puede existir sin ella, más todavía, sin la presencia de los otros.

Para mí la obra de arte es un concepto poco útil. Considero mucho más interesante el proceso de pensamiento artístico, que es realmente un proceso de vida y en él, pues, tiene que tener cabida indefectiblemente el contexto de la obra y la biografía de la artista. Artista, obra y proceso de pensamiento están íntimamente ligados. Este proceso se desarrolla en dos niveles, el cognitivo y el emocional. En el primero, el artista puede llegar a ser totalmente consciente de este proceso. En mis acciones parto de mis experiencias personales que elaboro y trabajo a nivel mental y comparo con las experiencias de otras personas. No es mi intención que mis performances sean una muestra de mis obsesiones, sino que haya una transformación artística que las convierta en una experiencia común.

Considero mi trabajo artístico es un proyecto experimental de reapropiación y resignificación de símbolos culturales provenientes del imaginario simbólico predominante. Todo proyecto se presenta como un esfuerzo por intervenir en ese imaginario introduciendo elementos estéticos y reflexivos en diferentes contextos con el fin de modificar aquél. Es un experimento lento pero ambicioso que busca manipular y hacer un *detournement* de los códigos culturales establecidos para sanearlos de significados simbólicos obsoletos y coercitivos para los hombres y las mujeres reales y regenerar el tejido simbólico dentro de nuestra sociedad.

Finalmente, como mujer artista me doy cuenta de que es evidente que cada uno de nosotras lleva sobre sí misma y en su cuerpo el "estigma" de aquello femenino; cualquier mujer que se muestra públicamente deja de ser un ser individual para evidenciar el mito que hay en todas y cada una. Por eso, como artista me interesa crear situaciones en las cuales mi presencia y mi actitud hacia los otros, hombres y mujeres, se convierte en objeto simbólico que transgrede aquello individual para convertirse en universal: dulce, punzante, indiferente...

Artist statement. Maria Cosmes

Un tret fonamental del meu treball és la recerca i apropiació d'un espai i un temps propis, que alhora són també de d'altres, aliens; mitjançant una manipulació simbòlica que dota de sentit a aquest espai i aquest temps, que alhora són producte d'aquesta manipulació. Dins d'un món que ens aliena els espais socials i públics i ens confina en espais de solitud física i social, utilitzo el que anomeno "materials culturals", ja siguin objectes o idees amb la seva pròpia càrrega simbòlica heretada, torsionant-los per transformar-los en símbols propis que intento compartir amb els altres. Per donar sentit és necessària la presència de l'accionador, per això considero que l'acció no pot existir sense ella, més encara, sense la presència dels altres.

Per a mi l'obra d'art és un concepte poc útil. Considero molt més interessant el procés de pensament artístic, que és realment un procés de vida i en ell, doncs, ha de tenir cabuda indefectiblement el context de l'obra i la biografia de l'artista. Artista, obra i procés de pensament estan íntimament lligats. Aquest procés es desenvolupa en dos nivells, el cognitiu i l'emocional. En el primer, l'artista pot arribar a ser totalment conscient d'aquest procés. A les meves accions parteixo de les meves experiències personals que elaboro i treballo a nivell mental i comparo amb les experiències d'altres persones. No és la meva intenció que les meves performances siguin una mostra de les meves obsessions, sinó que hi hagi una transformació artística que les converteixi en una experiència comuna.

Considero el meu treball artístic és un projecte experimental de reapropiació i resignificació de símbols culturals provinents de l'imaginari simbòlic predominant. Tot projecte es presenta com un esforç per intervenir en aquest imaginari introduint elements estètics i reflexius en diferents contextos a fi de modificar aquell. És un experiment lent però ambiciós que busca manipular i fer un detournement dels codis culturals establerts per sanejar-los de significats simbòlics obsolets i coercitius per als homes i les dones reals i regenerar el teixit simbòlic dins de la nostra societat.

Finalment, com a dona artista m'adono que és evident que cada un de nosaltres porta sobre si mateixa i al seu cos l'"estigma" d'allò femení; qualsevol dona que es mostra públicament deixa de ser un ésser individual per evidenciar el mite que hi ha en totes i cadascuna. Per això, com a artista m'interessa crear situacions en les quals la meva presència i la meva actitud cap als altres, homes i dones, es converteix en objecte simbòlic que transgredeix allò individual per convertir-se en universal: dolç, punxant, indiferent...

Artist statement. Maria Cosmes

A fundamental feature of my work is the search and appropriation for an own space and time, that are at the same time of other people, aliens; through a symbolic manipulation that gives sense to these space and time, which simultaneously are a product of that manipulation. Within a world that alienates us social and public spaces and confine us in spaces of physical and social solitude, I use what I call "cultural materials", either objects or ideas with their own inherited symbolic load, torsioning them to transform them into own symbols which I attempt to share with the other ones. To give sense is necessary presence of the actioner: I think that action cannot exist without this presence, even more, it cannot exist without the presence of the others.

Piece of art is a useless concept for me. I consider much more interesting the whole process of the artistic thought, that is really a process of life, in which it must to be unfailingly contained the context of work and artist's biography. Artist, work and process of thought are intimately connected. This process is grown in two axes, cognitive and emotional. On the first level, artist can arrive to be fully conscious of this process. In my actions I start from personal experiences that I elaborate and work at a mental level and I compare with the experiences of other persons. I don't pretend my performances be an exhibition of my obsessions, but an artistic transformation that turns them in a more universal experience.

I consider my work an experimental project of re-appropriation and resignification of cultural symbols coming from the predominant symbolic imaginary. Every project is presented as an effort to intervene in this imaginary introducing aesthetic elements and reflexive in different contexts in order to modify it. That's a slow experiment however ambitious that searches to manipulate and to make a detournement of the established cultural codes to sanitize them of obsolete and coercive symbolic meanings for the real men and women and to regenerate the symbolic tissue in our society.

Finally, as an artist woman I realize that is evident that each one of us bring over ourself and over our body the "stigma" of that of the feminine; any woman that shows herself publicly stops being an individual to make evident the myth that exists in all and each one. Because of that, as an artist I'm interested in creating situations in which my presence and my attitude towards the other, men and women, becomes a symbolic object that transgresses the individual to become universal: sweet, prickly, indifferent...